

Micika je nato vsa vesela in srečna odhitela v šolo, odkoder se je vrnila z listkom, kamor je napisala gospodična učiteljica celo vrsto slovanskih imen.

Micika je dolgo izbirala in premisljala, katero ime bi bilo lepše in primernejše, naposled pa se je odločila, da naj bo ime njenemu bratcu — Branko! In ko so jo vprašali, zakaj mu je izbrala ravno to ime, je odločno odgovorila: „Zato, da me bo varoval in branil, kadar bo velik, pred hudobnimi in nagajivimi ljudmi, ako me bodo hoteli prekrstiti iz Micike v — Mico!“

Iz ruskih knjig.

Iz ruščine poslovenil *Fran Vogl*dr.

Veverica in volk.

Veverica je skakala od veje do veje in je padla na spečega volka. Volk je skočil in jo hotel požreti. Veverica je prosila: „Pusti me!“ Volk je rekel: „Dobro, pustum te, samo povej mi, zakaj ste veverice tako vesele. Meni je vedno dolgočasno, kadar pa pogledam vas, se vselej tam gori v vrhu igrate in skačete.“

Veverica je rekla: „Pusti me poprej na drevo, odtam ti povem, a tukaj se te bojim.“ Volk jo je izpustil, veverica je zbežala na drevo in odtam rekla: „Tebi je zato dolgčas, ker si hudoben, tvoja hudobija žge srce. A me smo vesele zato, ker smo dobre in nikomur ne želimo zla.“

Medved in poleno.

Medved je šel po gozdu in je vohal, je li je dobiti kaj jedi. Zavohal je med. Dvignil je gobec kvišku in videl na smreki panj, a pod panjem gladko debelo poleno, ki je viselo na vrvi. Splezal je na smreko, pripelezal do polena, a dalje ni mogel, ker ga je oviralo poleno. Medved je sunil s taco poleno v stran, poleno se je lahko zagugalo nazaj in udarilo medveda po glavi. Medved je sunil poleno krepkeje, a poleno je udarilo medveda silneje. Razsrdil se je medved in sunil poleno z vso silo, poleno pa je odskočilo za seženj*) nazaj in tako treščilo po medvedu, da se je skoraj zvalil z drevesa. Medved se je razkačil. Pozabil je na med; hotel je ugnobiti poleno in ga je suval z vso silo, a plačilo mu ni izostalo ni enkrat. Pretepal se je medved s polenom toliko časa, dokler se ni zvalil popolnoma zbit z drevesa; a pod drevesom so bili nataknjeni koli, in svojo brezumno srditost je moral medved plačati z življenjem.

* Seženj = 2·13 m.